

τρεῖς καὶ κασελέτα καρένην μία καὶ μπάκον ἓνα καὶ πᾶσαν ἄλλη μασαρία ὅπου νὰ ἔχωμε /. Ἀκόμη τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχειν εἰς τὸ Ἀγερσανὶν σύνμπλιο τοῦ Τζαουρέλην. Ἀκόμη τὸ χω / ράφιν ὅπου ἔχειν στὲς Ἐγγαρεὲς λεγόμενον Κάνμπος. Ἀκόμη τὸ χωράφιν πῶχειν στὸ μέρος τῆς / Φανερωμένης στὸν Ἀγιον Ἡλία τὸ λέσιν στοῦ Παπαῖ τῇ Βρύσῃ τοῦτα ὅλα εἶναι ἐλεύτερα. Ἀκόμη / στῇ Στελίδᾳ χωράφια δύο ἀπὸ τῆς μάνας του, ἀκόμα καὶ σκάνιον ἓνα μὲ δύο σύρματα / μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην νὰ τρώσῃ τὰ μισὰν τος χειμωνικὰν καὶ καλοκαιρινὰ ἕως τὴν ζωὴν / τος καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος ἐδικάν του ὅλα μὲ τὴν εὐχὴν τος κάνοντάς τος καὶ κοντε / τζιόνε / οἱ ἄνωθεν γο / νοὶ καὶ κερά / Μαρία / ὅτιν εἰ μὲν καὶ οἰκονομήσῃ ἀφέντης ὁ Θεὸς καὶ κάμου παιδιὰ ἐκ τῆς σαρκὸς τος τὰ ὅσαν / τὸς ἐτάζουν νὰ εἶναι αὐτινῶν καὶ τῶν μπουδιῶν τος, εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃ καὶ ἀποθάνου ἄκλῃ / ροιν νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους κατὰ τὴν μπαλαιὰ συνήθεια τοῦ τόπου μας καὶ τὰ ἐξῆς/. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος [[κο]] προικοσυνφώνου βάζου καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρε / ἄλια ἑκατὸν ὁ ἀλληλογησας νὰ τὰ ζημιώνεται λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν ὅποιο μέρος ἦθε / λε τοῦ τύχειν θάνατος τὸν ζώντα μέρος νὰ τρώγῃ τοῦ τεθνηκόντος τὸ μερδικὸν ἕως / πότε στέκειν εἰς τὴν τιμὴν του τόσον διὰ τὸ ἓνα μέρος ὡσὰν καὶ διὰ τὸ ἄλλον. Ὅθεν πα / ρακαλοῦ καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος. —

/ — Ἰάκωβος Γοργογύρης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Ἀτάνης Παρζαλῆς μαρτυράου ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

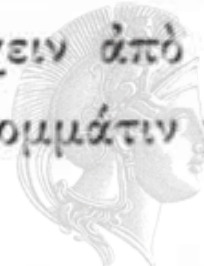
128

Κουντουβερνία

φ. 76^v

/ Φ 77

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681 / ἐν μηνὶ Μαρτίου 28 / εἰς τὸ ἀργαστήρ[ιν κάμου τοῦ ὕ] / πογράφοντος νοτάριου ἐνεφανίστηνσαν τὰ κάτωθεν μέρην ἡγου ὁ μαστρὸ Φραντζέσκος [Κυνηγὸς] / ὁ κύρ Λαμπριανὸς Καπελάνου καὶ Ἰάκωβος ποτὲ Λαμπριανοῦ Ἀρφανοῦ καὶ πέφτουν εἰς[ἐ συνί] / βασιν κουντουβερνίας [[παντοτινῆς]] καὶ δίδειν ὁ ρηθεὶς μαστρὸ Φραντζέσκος τῶν νᾶνωθε κοπ[ια] / -στάδων Λαμπριανοῦ καὶ Ἰακώβου τὸ χωράφιν στὸ Λειβάδιν ποῦ ἔχειν ἀπὸ τῆς συνβίας του τὸ σ[ύ]μπλιο τοῦ Πετριτζάκη. Ἀκόμην καὶ ἄλλο ἓνα κομμάτιν χω-

ράφιν στὸν Μπατρατρέχον [σύ] / μπλιο τῆς Καβαλαρίας, ἀκόμην καὶ ἄλλο ἓνα χω-
 ράφιν εἰς τὸν τόπον τοῦ Πρεβόστρου Λουρ / δᾶ τὰ ὁποῖα τὸς τὰ δίδειν νὰ κάνου
 τὸ λειβάδιν καὶ τὴν Τζυκούρα ἡγου τοῦ Παρατρέχου χειμ[ω] / νικὰ καὶ καλοκαιρικὰ
 καὶ τὸ χωράφιν τοῦ τόπου ἡγου τοῦ ἁγίου Δημητρίου νὰ εἶναι κρατημέν[οιν] / νὰ
 τὴν ἐσπέρνου ὁπότεν σπέρνεται καὶ ὁ τόπος τόσον χειμωνικὸν ὥσάν καὶ καλοκαι-
 ρινὸν καὶ ὅποτε / ἤθελε σπαρθεῖν ὁ τόπος καὶ αὐτοῖν ἐθέλασιν ἀφήσειν τὸ ἄνωθεν
 πρᾶμα ἄσπορον τόσον / χειμωνικὸν ἢ καὶ καλοκαιρινὸν νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ αὐτοῖν
 κοπιαστάδες νὰ πληρώνου τὴν νι / τράδα τοῦ αὐτοῦ χωραφιοῦ τὸ ὁποῖο χωράφιν
 τοῦ λειβαδιοῦ ἢ νιτράδα ἡγου ἢ χειμωνικὴν νὰ / χαράζεται ἀπὸ δύο μερδικὰ καὶ ἢ
 καλοκαιρινὴν ἀπὸ μισό της καὶ ἢ Στυγγούρα καὶ τὸ χωράφιν τοῦ / τόπου νὰ μοι-
 ράζεται εἰς τὴν μέσην τὸς ἀπομείνοντας ὁ ρηθεὶς μαστρὸ Φραντζέσκος νὰ ἀβουθᾶ
 / στὸ χωράφιν τῆς Τζυγγούρας τὸν ἑμισὸν σπόρον τὸ χειμωνικὸν λέγοντας καὶ
 τοῦτον ὅτιν ἂν ἴσως / καὶ τὸ χωράφιν τοῦ τόπου καὶ δὲν καλουργιστῇ ὁφέτος νὰ
 μὴν χρεωστῇ ὁ μαστρὸ Φραντζέσκος νὰ τὸς ἐ / δώνη σπόρον εἰς τὴν Τζυγκούρα
 πρεμετάροντας οἱ αὐτοῖν κοπιαστάδες ὅτιν νὰ πᾶσιν ἐδὰ τὴν / μεγαλοβδομάδα νὰ
 κάμου ἡγου νὰ καματέψου ἓνα κάματον τὴν ἄνωθεν Τζυγγούρα καὶ ξέσκο / λα ἄλλον
 ἓνα κάματον καὶ πάλι σὲ ἄλλον κάματον ἂν ἤμποροῦ νὰ τὴν σπείρου. Εἰ δὲ καὶ ἐθέ-
 λουν τὴν ἀφήσειν νὰ μὴν / τὴν σπείρου νὰ χάνου τὶς κόπους τὸς ἡγου εἰς τὸ χειμω-
 νικὸν προμετάροντας οἱ αὐτοῖν κοπιαστά / δες νὰ βάζου εἰς τὸ χωράφιν τοῦ τόπου
 σπόρον τὸν ἑμισὸν στάριν καὶ τὸν ἑμισὸν μιγάδιν καὶ εἰς τὸ λει / βάδιν σπόρον ἔξε
 πινάκια στάριν καὶ τὸν ἀποδέλοιπον κριθάριν. Ἀκόμη ἀπομείνου οἱ / αὐτοῖν κο-
 πιαστάδες ὅτιν ὡς πότεν δουλεύουν τὰ ἄνωθεν πράματα καὶ εἶναι κουντουβερνάροι /
 μὲ τὸν ἄνωθεν νοικοκύρην νὰ τοῦ κάνου δύο ζευγαριὲς κάθε χρόνο πᾶσα ἓνας των
 ἔτι μία / ὅπου ἤθελε θελήσειν ὁ μαστρὸ Φραντζέσκος κάνοντας ἀκόμην καὶ ἐτοῦτον
 τὸν ταιριασμὸν ὅ / τιν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θέρους ὄντε θὲ νὰ θερίζουν νὰ βάνη ὁ μα-
 στρὸ Φραντζέσκος μία γυναῖκα / καὶ οἱ κοπιαστάδες ἄλλη μία νὰ μαζώνου καὶ
 ἀφάνες καὶ ὅ,τιν μαζώξουν νὰ τὶς μοιράζουν ἀ / νάμεσόν τος εἰς τὴν μέσην τος
 καὶ ὄχιν ἄλλο καὶ νὰ τοῦ πένμπου πάντα ἓνα ζῶον ὄντα θὲ νὰ / θερίζου τοῦ νοικο-
 κυροῦ νὰ καβαλικεύην νὰ πηγαίνην εἰς τὰ αὐτὰ πράματα πάντα ὡς πό / τε τὰ κάνου.
 Εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένον ἔμειναν κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι καὶ ὅποιος ἤθε / λε
 ἀνηλογήσειν καὶ ἐβγειν ἀπὸ τὶς ἄνωθεν πάτους νὰ πληρώνην τῆς ἀφεντίας ἀφέντην /
 καδῇ καὶ ἀφέντην βοῖβόντα ρεάλια δέκα ἦτοι 10 / ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν
 μαρ / τύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων— —

/ —Φραντζέσκος Κυνηγὸς στέγω στὰ ἄνωθε —

/ —Λαπριανὸς Καστελάνου βεβαιώνω τὰ ἄνωθε καὶ ἡγγραψα ἐγὼ παπὰ Νικο / λὸς

Μοσχόπουλος διὰ λόγου του καὶ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε

/ — ἐγὼ ὁ Ζώρζη Χιώτης μάρτυρας σπανιόλος
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

129

Ἀβαντάριο

φ. 77^Γ

/ [

]ουνι - 3

/ [...]α νοτάριον ὅπου κάνει ἡ κερά Μαρία τῆς ἀδελφῇ της τῆς Φλουρέντζας /
[....]αριν τον καὶ ἀρχὴ τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ τῶν γονέων
μας / [ἔ]πειτα τρεῖς εἰκόνες, ἔπειτα τὰ σπίτια ὅπου καθούμεσταν τὴν σήμερον /
[ἐ]δικόν της καὶ τρεῖς σπιτότοπους ἔχοντας καὶ ἐννιά τράβες καὶ ἐπίλοιπες / ὁρδι-
νιες κασέλες ὀκτὼ αἱ τέσσερες καρένιες, σκάνιο ἓνα, πέντε ζευγά / ρια σεντόνια,
τέσσερις κουρτοῦνες, τέσσερα ζευγάρια μαζελάρια, δύο πα / πλώματα, ἓνα καμου-
χένιο καὶ ἓνα γερανιό, ἓνα πεύκι, τρία ταυλομάτιλα /, δύο τιλάρια, δώδεκα προσ-
κεφαλάδες, δέκα ποκάμισα τῆς καδέλας, / δέκα σπαλέτα, ἑπτὰ φουστάνια, τρεῖς
καμιζόλες καὶ μία παγονάτζια / καὶ ἡ ἄλλη κόκκινη καὶ ἓνα ὀρμίζι μὲ τὸν ποδό-
γυρο, τρία ζευγάρια μπουστοπρά / τζολα τὸ ἓνα προκάδα καὶ ἡ ἄλλη πλέκτινη καὶ
οἱ / τρεῖς φορεσὲς μὲ ἀργυρὲς μαγέτες, ἕξι μπόλιες, μιὰ κολλαῖνα / φαναράτη, ἓνα
μονοκούκι, ἓνα χαρχάλι καδενετάκια, τέσσερα ζευγά / ρια σκολαρίκια τὰ δύο ζευ-
γάρια βενέτικα καὶ τὸ ἄλλο ζευγάρι πολίτικα / μὲ τρία κουκκιά μαργαριτάρια καὶ τὸ
ἄλλο μονόκουκκα, πέντε κομμάτια δα / κτυλίδι τὰ δύο βουλωτήρια, μία κούπα ἀργυρή,
δύο χαρανιά, δύο κρα / σοβούτζα, μία μετζάνα, πέντε ντουζίνες πιάτα πλάδενα φίνα, /
ἓνα κομμάτι ἀμπέλι στὰ Καλαμούρια, ἓνα κομμάτι λειβάδι στὴν Κερά / Μεγάλη,
ἓνα κομμάτι συκογύρι στὰ Ζίργια μὲ ἀμπέλι, ἓνα κομμάτι χω / ράφι στὴν Στελίδα
μὲ τοῦτο ἂν ἴσως καὶ καθούμεσταν μαζὶ εἰ δὲ καλῶς / εἰ δὲ καὶ χωρίσωμεν ἕως
φόρους ζωῆς μου νὰ ζῶ γὰρ ἀπὸ τὸ λειβάδι καὶ ἀπὸ / τὸ ἀμπέλι ὅλα τὰ ἔμισα καὶ
μετὰ τὸν θάνατόν μου νὰ γροικοῦνται / στῆς ἀδελφῆς μου ἀκόμη καὶ ὅ,τι ἄλλη
μασαρία ὅπου νὰ χρειάζεται / κάθε νοικοκύρης ἔχομεν*.

* Ἡ πράξις εἶναι γραμμένη δι' ἄλλης χειρὸς καὶ ἀνυπόγραφη.

